

tú, preuat obrer, que essent soci i comptant amb grán nombre de companys que integren dita Entitat, no procures fer els possibles d'ingresar en Junta mirant la teva propia cultura. Avui dia, dades les circumstancies de nostra societat, no hi hauria d'haver cap Círcol que no comptés amb alguna secció d'Art, Industria, Biblioteca, Escola d'instrucció, i a esser possible, de cant; Oficines de colocacions, Caixa d'estalvis i Socors mútuus. Algu dirá que som molt exigents; n'obstant, es una sentida necessitat.

Si aixís es fés, ademés de cumplir-se la missió de recrear al obrer, se procuraria ensems una fondejada i poderosa defença professional qu'es lo que més convé i necessita l'obrer. D'aquesta manera se cultivaria també l'esprit de classes ensenyante'ls-hi tots els seus drets i deures en el desentrotllo general de la Societat.

¡Obrer!... Si vols esser ben instruit i útil com te corresponent dintre la Societat, no oblidis mai lo que t'aconcilla el teu...

AMIC

Secció literaria

Impresions

A les volgudes nenes María Victória i Dolors Aris, Narcisa Girons, Magdalena Esteve i altres que en el dia de Cincogesma celebraren la Comunió Solemne.

¡Oh si contar sabia—amiguetes meves—lo que vegí al bell matí d'aquell jorn d'eternal memoria per vosaltrest! Que'l cantin els poetes, que'l descriguin els artistes de la paraula aquell divinal quadre de poesia i amor, que la meva tosca ploma al tocar-lo el malmenaria. Jo solsament vull dir lo que ha sentit mon cor encisat devant d'aquell acte d'una sublimitat excelsa. Ja os vegí ja el dissabte afanyoses cercar per tot arreu flors, verdor pera ornamentar l'altar del sacrifici. Tot

ho fereu anar enrenou. Treiereu les roses i els clavells que engarlandaven els finestrals, els lliris i elegants palmeres que alegren els vergers de nostra vila; als boscos robareu l'aroma dels frígolars i de la ginesta, als camps i margenedes la verdor i l'ufania, i fins al sorral de la platja l'arena amb que gojosa juguinejava la mar mansoia. I amb tot aixó convertireu l'altar major en rialler jardí. ¡Quant be expressava l'intenció de vostra ofrena les dugues inscripcions que posareu el peu del presbiteri: «A Jesús» «A María». ¡Quin pler donava l'estar-hi en aquell paradís! Perfums d'encens celestial, sentors de flairoso mirra, aromes d'exquides i odorantes flors enbaumaven l'ambient. Centenars de llúms artísticament combinades matissaven el quadre. Planava damunt vostres testes misteriosa i viva claror com arribada de la gloria. Comensa l'acte del Snt. Sacrifici. El sacerdot amb els ornaments de color vermell vos recorda com han d'estar vostres cors abrandats amb el foc de amor. Les cantaires amb veus argentines van desgranant armoniosos cants de música sacra. Avença el Sacrifici.... El misteri envolcalla l'altar... Jesús baixa sobre el pa i el ví. Ja es aquí vostre aimat; gúaitau-lo quant alegre i sonrient espera el moment de fer solemnia entrada dins vostres ànimes. Nostre ben amat Pastor amb zel apostólic vos diu paraules tendres, santes, que com fletxes amoroses penetren dins vostre cor i l'inflamen. La moltitut instintivament vos dirigeix l'esguard. Jo os veig en llarga filera modestes, compungides atañar-vos a la taula sagrada. M'apar sou místiques abelles que aneu a xuclar la mel encàrstica, blanques colomes que volant aneu a beure les aigues divines en aquella font que sempre raja i mai s'estronca. Angels puríssims que aneu a unir-vos amb llaços eternals amb el Deu tres voltes sant... Ja vostres ànimes hostatjen al seu espós aimat. Ja vostres cors com fornals flamejen d'amor diví. Fortes en la fé i en la caritat com

les roques batudes continuament per la mar desafiareu les tempestes que's congrien damunt vostres ànimes. Baixant del altar sant ja os vegi passar com regines triomfadores del dimoni i del pecat sota aquell arc entatxonat de vermelles roses i lliris blancs símbol de vostra roenta caritat i de vostra puresa virginal. Guardeu-les—amiguetes meves—ben ufanoses aquestes dugues xamoses flors. Que el dimoni amb son alé verenos no vingui mai a marci'l-se; que la punxanta espina del pecat no vingui a punyi'l-se que el mon amb la seva baba-malestruga no vingui jamai a taca'l-se. El diumenge ho jurareu renovant les promeses del bapfisme. Sigueu fideles en cupli'l-se fins a la mort. Jesús i María os ajudarán en aquesta santa tasca.

Mn. CARLES FAIXAT Pevre.

LA CARRETTINA

RITMES

a la Capella de la Mare de Deu de Gracia que's venera en un turonet proper a Pineda, amb ocasió de la seva restauració.

Blanca com la gavina que reb la flam purpurina joca al roquer de la mar, existeix una Capella a Pineda, gaia i bella que dona goig al mirar.

D'un flanc de l'alta serra entre pedregám i terra ombra hi fan els garrofers; sol ponent i tramontana reb odors de vinya ufana, i llevant, de tarongers.

De mare de Deu de Gracia perque plaenta se facia a cada ser i tocóm, des-de l'antigor ostenta aqueix dolç i gràcil nom.

Vianants a centenades per ses planes encontrades cada jorn i van passant, la blava mar, prats i terra, amb llurs vies i la férria ric mosaic hi van trenant.

Del atri de la Capella Malgrat Pineda i Calella, plaume tot temps contemplar;